

Nr 16.

Ankom till Riksdagens kansli den 18 februari 1913 kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning av väckt motion om ändrad lydelse av 6 § i förordningen om försäljning av brännvin.

(2:a Avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, frih. Trolle, frih. C. J. Beck-Friis, Trapp, Eklund, Ollas A. Ericsson, Lyckholm, Kobb, Bäckström, Röing, Jesperson, Byström, Rune, Christierson, Nilsson i Bonarp, frih. Palmstierna, frih. Fleming, Jeansson i Kalmar och Källman.

I en inom Andra kammaren av herr *Olausson* väckt motion, nr 132, som hänvisats till bevillningsutskottet, föreslås, »att Riksdagen må besluta, att § 6 i Kungl. Maj:ts nådiga förordning av den 7 april 1911 angående försäljning av brännvin må erhålla följande lydelse:

§ 6.

4) Apotekare må ej annorledes än som delägare eller styrelseledamot i bolag, som nyss är nämnt, tilldelas rättighet till detaljhandel med brännvin.

Från apoteksinrättning må dock försäljas:

dels brännvin och sprit för medicinskt ändamål på behörig läkares recept, vilket bör kvarlämnas och förvaras å apoteket;

dels läkemedel, som innehåller brännvin eller sprit, med iakttagande likväl av vad medicinalförfattningarna föreskriva i avseende på försäljning av sådana läkemedel;

dels ock alkohol samt sprit av minst 86 viktprocents alkoholhalt; skolande vid försäljning av alkohol eller sprit, då det ej sker för medicinskt ändamål, iakttagas samma bestämmelser, som i nådiga giftstadgan den 7 december 1906 §§ 9 och 11 äro givna för försäljning eller utlämnande från apotek av giftigt ämne av första klassen.»

Beträffande motiveringen för detta förslag tillåter utskottet sig hänvisa till motionen.

Utskottet.

Genom resolution den 20 december 1912 har Kungl. Maj:t avslagit en av stadskemisten i Göteborg J. E. Alén gjord ansökning att utan hinder av föreskrift i 6 § brännvinsförsäljningsförordningen få från apotek utbekomma för sökandens arbete nödiga mängder alkohol. I ärendet hade hörts kontrollstyrelsen, som i infortrat utlåtande anfört: »Då ett bifall till sökandens framställning innefattar ändring i de för försäljning av brännvin från apotek genom brännvinsförsäljningsförordningen 6 § 4 mom. enligt dess lydelse i kungl. förordningen den 7 april 1911 vidtagna bestämmelser och dylik ändring ej kan vinnas utan samstämmande beslut av Konung och Riksdag, kan kontrollstyrelsen ej tillstyrka förevarande ansökan och detta så mycket mindre, som det står sökanden fritt att från vanliga brännvinsutminuteringsställen inköpa sprit av 95 å 96 volymprocents styrka, vilken styrka sökanden själv genom omdestillering över passande torkmedel lätt torde kunna uppbringa till omkring 98 procent, och mera torde den på apoteken förekommande alkoholen i vanliga fall ej hålla.»

Den i motionen föreslagna förändringen synes alltså enligt kontrollstyrelsens mening icke vara nödvändig, och lärer ej heller, enligt vad utskottet i övrigt inhämtat, något verkligt behov i förevarande avseende vara för handen.

Utskottet finner sig följaktligen böra hemställa,

att herr Olaussons förevarande motion, II: 132, om ändrad lydelse av 6 § förordningen om försäljning av brännvin, ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 februari 1913.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservation

av herrar *Kobb*, *Bäckström* och *Röing*, vilka yrkat bifall till motionen.